Ч. 35 Четвер 28 (15) лютого 1907. Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — Митовий спір між Австриєю і Угорщиною. — Справа македоньска. — Перший парлямент африканьских Бурів.

В доповненю справозданя з послїдного засїданя краєвого сойму подаємо ще слїдуючі вісти: На внесенє буджетової комісиї ухвалено утворити посаду краєвого інспектора шпиталів в VI-ій ранзі. Тим інспектором може бути лише доктор медицини. Річна платня 6400 кор., активальний додаток 1280 кор., дієти і кошти подорожи на случай виїзду в урядових цїлях. Така посада вже істнує, тілько не була в етатї урядників Видїлу краєвого систeмізована. — Ухвалено внесенє комісиї краєвого господарства: Сойм приймає до відомости звіт Видїлу краєвого о садівничім закладі в Заліщиках і о попираню садівництва. Сойм уповажняє Видїл краєвий розширити заліщицкий сад; вставити до буджету видаток на реконструкцию шпитального будинку, щоби в нїм устроїти школу пероблюваня овочів. — На порядку дневнім нинїшного засїданя поставлено між иншим справозданє шкільної комісиї о внесеню п. Бобжиньского в справі краєвої ради шкільної. Комісия приняла внесенє п. Бобжиньского в цїлости. Дальше стоїть на дневнім порядку внесенє сторонництва центра в справі підвисшеня платнї народних учителів. Проект ріжнить ся від проекту Видїлу краєвого тим, що зносить платнї учителів на кляси привязані до місцевости, признає о много більше підвисшенє тим, котрі доси мали платню найнизшу, предкладає значно висші додатки на мешканя і проектує зрівнанє поборів учителів і учительок. Загальний видаток, спричинений тим підвисшенєм, був би о 4,820.000 корон більший, нїж після закона з 1905 року.

Митово-торговельнї відносини між Австриєю а Угорщиною суть до кінця сего року оперті на засадї „взаїмности", введеної в законодатній дорозї в р. 1899 на підставі т. зв. „формулки Селя". На підставі тодїшних законодатних заряджень, цїлий плян митових і торговельних відносин між обома державами монархії має бути цїлком рівномірно трактований на засадї взаїмности до кінця 1907 року. Давну угоду, давний митово-торговельний союз, давну спільність економічну продовжено в той спосіб з введеними тодї змінами до кінця сего року, під услівєм, що нї одна з інтересованих сторін, анї Австрия анї Угорщина, не нарушать сего стану річи односторонно (засада взаїмности). Коли би перед кінцем сего року не заключено нової угоди, або як не буде теперішний стан провізорично продовжений, то обі держави відзискують право самостійного, одностороннього упорядкованя справ обнятих митово-торговельною угодою. Тимчасом в марті минувшого року увійшла в житє нова автономічна тарифа митова, уложена ще в часї угодових переговорів між дром Кербером а Селем в 1902 роцї. Та тарифа, котра була основою в переговорах о торговельні договори з заграницею і єсть підставою тих договорів, мала обовязувати яко спільна тарифа автономічна для цїлої спільної митової і торговельної териториї монархії. Тимчасом новий угорский кабінет коаліцийний кинув клич заступленя митово-торговельного союза митово-торговельним договором. Щоби задокументувати економічну независимість Угорщини, угорский кабінет порішив предложити соймови нову тарифу митову вже не яко спільну, але яко „автономічну угорску". Поза тим в основі тарифи не мала бути зроблена нїяка зміна. Однак вже зміна етикети спільної тарифи митової на автономічну угорску мала окрім засадничого правно-державного значіня, також велике практичне значінє. Іменно, коаліцийний кабінет зобовязав ся приняти заключені за Февярия торговельні договори з заграницею, так що з огляду на ті договори економічна спільність монархії, а разом з нею і мериторична спільність митової тарифи єсть

---

23)

Пан Лекок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Дочитавши до кінця дав судия знак своєму усьміхненому секретареви Ґокетови, щоби приготовив ся до писаня і спитав обжаловану коротко:

— Ваше імя?

— Аспазия Клепард, мій панонько, вдовиця по Шіпенї, до ваших услуг.

Она старала ся при тім красно поклонити ся і додала:

— Я маю свої вінчальні папери дома в комоді, а коли би когось післати....

— Кілько вам лїт? — перебив їй судия?

— Пятьдесять чотири лїт.

— Ваше занятє?

— Шинкарка в Парижи, саме коло улицї Шато де Рантієр, два кроки від кріпостних будинків.

— А тепер придивимо ся, яке було ваше житє перед тим — говорив судия дальше. Ви були вже кілька разів карані, правда?

— Я мала кілька разів нещастє, мій добрий пане судиє — запищала она.

— Ну, так, та й досить часто. Насамперед ставали ви перед судом за укриванє краденних річий.

— Але я вийшла з того процесу така чиста як снїг! То мого небіжчика так єго товариші були підійшли.

— Може бути. Але відтак, підчас коли ваш чоловік відсиджував кару, вас таки засудили на один місяць за крадїж, а зараз опісля знов на три місяці?

— Я мала ворогів, таких сусїдів, що були би мене в ложцї води утопили і они то ширили всїлякі сплетнї...

— Відтак були ви за то карані, що зводили малолїтні дївчата на злу дорогу.

— То були ледащиці, мій добрий панонько, дївчата без серця! Я їм робила прислугу а они відтак ширили ще бріхнї про мене, щоби менї зашкодити... Я була завсїгди за надто добра.

Рядови „нещасливих случаїв" вдовицї Шіпен ще не було кінця, але Зеґміллер уважав за непотрібне задержувати ся ще довше їх вичислюванєм і говорив дальше:

— Отже то була би ваша минувшість! Тепер єсть ваш шинок норою злочинців. Ваш син був вже чотири рази караний і єсть річ доказана, що ви єго злодійскій жилцї додавали охоти і єї піддержували. Ваша невістка позістала дивним дивом честна і роботяща. Але й длятого ви так зле з нею обходили ся, що аж комісар вашого ревіру мусїв вмішати ся. Коли она вас покинула, то ви хотїли задержати єї дитину — без сумнїву на то, щоби єї так виховати як єї батька.

Старій здавало ся, що тепер якраз добра хвиля пожалувати ся. Она вийняла новісеньку ще неправу хустку і почала нею добре натирати собі очи, щоби нїби то розплакати ся.

— Ох я нещасна! — почала она заводити — ще мене підозрівають, що я хотїла моє внученятко, мого бідненького маленького Тото до злого виховати! Таж я була би хиба гірша від лютого зьвіра, бо то значило би нищити власне тїло і кров!

Але тоті жалї якось не конче зворушували судию; она то добачила і зараз змінила спосіб і голос.

Почала жалувати ся, що она з тих, котрі нїколи не мають щастя, що єї завсїгди невинно переслїдують. От хоч би й тепер: в чім она тут провинила ся? Що в єї шинку аж трох людий убили, а прецї й найпорядшїйша гостинниця не єсть забезпечена від такої катастрофи. Она думала й думала та й не може того зрозуміти, як можна їй за то докоряти...

— А я вам скажу — перебив їй судия; — вам закидають, що ви по змові ставили перешкоди ходови справедливости.

— О, Господи мій, хибаж то може бути?

...і що ви старали ся ввести в блуд судові власти. То єсть участь в винї, затямте то собі добре, панї Шіпен! Коли поліция явила ся якраз в тій хвили, коли доконано злочину, то ви не хотїли дати нїякої відповіди.

— Я все сказала, що знала.

— Так? Ну, то мусите менї то повторити.

Коли она задихавшись мовчала, встав він і приступив до протоколянта, щоби подивити ся, як той написав сю першу часть переслуханя. Зробивши усьміхненому Ґокетови кілька заміток меншої ваги, взяв ся знову енерґічно переслухувати і сказав:

— Отже, вдовице Шіпен, ви кажете, що ви не позістали анї на хвильку з тими людьми, що зайшли до вашого шинку випити вина.

— Анї на мінутку.

до 1917 року запевнена. Але не всї позициї митової тарифи суть звязані торговельними договорами. Супротив того Угорщина могла би що-до тих незвязаних позиций митової тарифи, як би она була не спільною, але автономічною угорскою, установити для товарів впроваджених до Угорщини инші оплати, ніж ті, які тарифа установляє при ввозї товарів до Австриї. В той спосіб також мериторична спільність мит това була би зависима тілько від доброї волї і тактики Угорщини. З наведених взглядів кн. Гогенльоге супротивив ся угорскому намірови предложеня тарифи угорскому соймови яко автономічної угорскої тарифи. Коли угорске жадане удержало ся і угорскому соймови предложено митову тарифу яко автономічну угорску, кн Гогенльоге уступив. Кабінет дра Бека перевів переговори з угорским кабінетом і одержав запевнене, що в угорскім соймі над внесеною тарифою наради зачнуть ся не скорше, аж угодові переговори з Австриєю будуть закінчені, без огляду на те, чи угода буде заключена, чи переговори розібють ся. Фахові комісиї вже закінчили свої працї і на підставі комісийних рефератів розпочали ся переговори між правительствами.

З промови міністра дра Прадого в Райхенберзї довідуємо ся, що австрийске правительство обстає за угодою з довгим реченцем.

Тимчасом нагло розійшла ся вість, що угорске правительство зажадало, щоби економічна комісия угорского сойму перевела дискусию над проектом автономічної тарифи митової, почім повний сойм мав би безпроволочно ухвалити дотичний проект закона. Скандаль з Польонїєм витворив для коаліцийного правительства Угорщини погану ситуацию. Правительство мусїло за всяку цїну постарати ся о те, щоби якоюсь справою заняти публичну опінію, так, щоби она менше думала і горячила ся справами, котрі могли би довести до розбитя цїлої коаліциї. До таких справ, як їх в ефектовний спосіб видвигнути, належить передусїм дуже дразлива для Мадярів справа австро-угорскої угоди. Отсю справу дразнячу мадярский шовінїзм видвигнуло угорске правительство і всякі внутрішні справи дійстно зійшли відразу на другий плян.

В македоньскій справі поміщує півурядова російска часопись „Россія“ вступну статю, в котрій відпирає піднесені в анґлійскій пресі жаданя оружної інтервенциї в Македониї. „Россія“ висказує свою згоду на погляди піднесені у віденьскім Fremdenblatt-ї в статї о македоньскої справі, а відтак вказує на спільні змаганя Австро-Угорщини і Росиї, котрих поступоване в Македониї виказує мимо перепон значні успіхи.

Полудневo-африканьска бувша република бурска, підбита Анґлійцями, осягнула знов свою автономію. Анґлія надала Трансвалеви конституцию і саме в сім роцї відбули ся там перші вибори до парляменту, по котрих переведеню утворило ся трансвальске міністерство. До виборів ставали два сторонництва, а то: „Народний союз“ зложений з Бурів і т. зв. поступовцї, до котрих належать зайшлі до Трансвалю анґлійскі спекулянти і робітники. В борбі виборчій побідили Бури, в наслідок чого утворений кабінет складає ся в переважаючій части з Бурів. Президентом того першого кабінету став Людвик Бота, звістний бурский ґенерал, котрий перед пятьма лїтами стояв на чолї бурских войск у війнї з Анґлійцями. Перед своїми виборцями заявив ся Бота яко льояльний анґлійский підданий, але яко горячий бурский патриот. Урядовим язиком нової анґлійскої кольонії єсть язик голяндский; язик анґлійский єсть рівноуправнений.

Новинки.

Львів, дня 27-го лютого 1907.

— Іменованя. Є. Вел. Цїсар іменував радника скарбу Макс. Петерша і старшого інспектора сторожі скарбової I. кл. Фр. Йоссе старшими радниками скарбу в окрузї кравої дирекциї скарбу у Львові.

— Міску щадничу касу рішила заложити рада м. Львова на засїданю 20-го с. м. принявши статут тої каси і примінившись в нїм до умов, поставлених краєвим Видїлом і Намістництвом. Між иншим постановлено, що сума вкладок не може перевисшати 12 мілїонів корон і що максимальна 4% стопа має бути установлена статутом. Від тих именно умов власти зробили зависимим потверджене статута. Правительствені власти, що відказували доси потвердженя статута, заявили, що потверджене статута єсть тепер можливе.

— Дрібні вісти. Львівска полїция одержала з Опави телеґрафічне повідомлене, що там втекли з дому родичів два ученики ґімназияльні: Франц Обрушнїк і Йоси Бена і мабуть постановили винести ся до Росиї. — Помічник купецкий, Маврикій Піпес посварив ся з урядником почтовим на філії при ул. Казимирівскій і виправляв при тім такі авантури, що аж вибив шибу, за котру мусїв заплатити 2 кор. і зробив знакомство з полїциєю.— В костелї ОО. Змартвихвстанців вкрадено онгди з головного престола пушку в видї чашї з золотою накривкою, окриту вишиваною сухозолотою сукoнкою. В чашї тій були причастия. Крім того вкрали злодїї срібну позолочуваву пушку з великою сьв. Гостиєю уміщеною за склом. — На ул. Льва Сапіги знайдено палицю зі срібною ручкою і написию: Я вкрав єї п. Францови Зайковскому. Палицю зложено на полїциї.

— З львівскої „Зорі“. Тов. руских ремісників „Зоря“ у Львові, устроює в суботу дня 2-го марта 1907, в льокали тов. ул. Краківска ч. 17, вечерницї з танцями. Добірний буфет під власним зарядом. О численну участь просить — *Комітет.*

— Обманьство на великі розміри. Др. Мунк, співвластитель більшої посїлости і підприемець нафтовий у Львові став ся жертвою великого обманьства. Др. Мунк оснував був свого часу жидівску школу „Ханох Леиар“, в котрій жидівскі дїти учили ся крім звичайних предметів також і еврейскої мови. В тім часї, коли Жиди цїлими масами втїкали з Росиї, зайшов до Львова також якийсь втїкач жидівский і зголосив ся до дра Мунка і сказавши, що називає ся Шапіра, просив его о якусь поміч. Др. Мунк дав ему поки-що посаду слуги при своїй школї.

З часом умів Шапіра так підійти дра Мунка, що виробив собі у него повне довірє і тоді то зачав намавляти его до зробленя золотого інтересу. Казав именно, що его вуйко єсть директором „Першої петербургскої фабрики кальошів“ з охоронним значком „трикутник“ і радив, щоби др. Мунк до спілки з ним обняв ґенеральне заступство тої фабрики на цїлу Европу. Тота гадка сподобала ся дрови Мункови. Він поїхав до Берлина і зійшов ся там з ґенеральним директором і прокуристом петербургскої фабрики, зробив з ними контракт, зложив кавцию 40.000 рублїв і закупив за 40.000 корон готівкою запас кальошів, які, як говорили репрезентанти фабрики, лишив ся з комісового складу в Берлинї, котрий мав бути знесений. Так став ся др. Мунк ґенеральним заступником петербурскої фабрики кальошів на цїлу Европу.

Вернувши до Львова взяв ся др. Мунк зараз енерґічно до роботи і постановив устроїти свій склад по европейски на великі розміри. В своїй каменици при ул. Коперника ч. 26 вимовив він льокаторам помешканє і в партері устроїв бюро. Небавком наспіли з Берлина два вагони кальошів. При сортованю у Львові добачив др. Мунк, що то „переберки“ або т. зв. „авсшус“; Шапіра однак успокоїв его і виясвив, що то останки, але за то слїдуючий транспорт, який надійде просто з Петербурга, буде першої якости. Тимчасом стратив др. Мунк на тім запасї 20.000 корон і продав значні запаси з реченцем на 1-го лютого і 1-го марта с. р.

Минали днї, минали тиждні, а кальошї не надходили. Шапіра потїшав Мунка і пояснював проволоку то виною заряду фабрики, то

— Они увійшли, казали собі дати, ви їм дали, чого они жадали і вийшли чим скорше.

— Так, мій пане.

— Але менї то видає ся неможливо, щоби ви не зачули анї слова з їх розмови. О чім говорили они?

— Я не маю звичаю підслухувати моїх гостий.

— Отже коротко, чи чули ви що, чи нї?

— Не чула.

Судия слїдчий лиш здвигнув плечима і сказав:

— Иншими словами, ви не хочете судови нїчого сказати.

— О, як можна так говорити!

— Дайте менї лиш договорити. Всї тоті неімовірні істориї: Що ви були вийшли, що ви в своїй комнатї латали блюзу для свого сина і т. п. то лиш видумані на то, щоби менї сказати: Я нїчого не чула, нїчого не виділа, не знаю нїчого. Коли то такий спосіб, якого ви постановили собі держати ся, то я вам кажу, що він вам нїчого не поможе, бо ніякий трибунал не дасть тому віри.

— То ніякий спосіб, то правда.

Пан Зеґміллер ніби призадумав ся а відтак сказав:

— Отже ви не можете рішучо нїчого менї **сказати про сего скритоубийника?**

— Алеж то не скритоубийник, мій добрий пане.

— А щож?

— Він убив тамтих других всамообороні. Они шукали собі з ним зачіпки, він був сам один против трох і видїв добре, що они би єму не подарували, тоті розбишаки, що...

Она тут нараз змішала ся і замовкла; без сумніву стямила ся, що не уміла задержати язика за зубами, але гадала, що судия не звернув на то уваги. Тимчасом судия сказав як би сам до себе: А хтож менї заручить за то, що якраз противно не той чоловік зачепив тамтих трох?

— Я! — сказала вдовиця Шіпен. — Я! я присягну на то!

Зеґміллер очевидно вельми здивований сказав на то: А ви як то можете знати? Як ви можете на то присягати? Ви прецї були в своїй комнатї, коли почала ся суперечка.

Лєкок, що сидячи на кріслї прислухував ся всему, аж зрадїв в души. Він зміркував, що зручними питанями можна би стару довести до того, що она би признала ся до всего. Що она була в порозуміню з убийником, то річ певна, бо инакше не боронила би его так дуже.

— З того всего — говорив судия дальше — можна би здогадувати ся, що ви знаєте характер убийника і длятого так говорите. Мабуть знаєте того чоловіка?

— Я его ще нїколи передтим вечером не виділа.

— Він же прецї вже давнїйше заходив до вашої гостинницї.

— Нїколи в житю?

— О, о! а як же поясните то, що той незнакомий, той чужинець, зараз при своїм входї до шинку коли ви ще були на горі в своїй комнатї, почав кричати: „Гей, стара! Отже то він хиба здогадав ся, що в шинку господарить жінка і що тота жінка вже не молода?

— Він так не кликав!

— Пригадайте собі лиш трошки! Прецї ви самі то якраз тепер сказали!

— Я того не сказала!

— Як то нї? Ми вам докажемо... Ґоке, прошу, прочитайте!

Усьміхнений секретар вишукав зараз дотичне місце і прочитав виразним голосом слово за словом, як говорила вдовиця Шіпен:

„Я була від пів години на горі, коли там на долинї зачав оден кликати: „Гей, стара!“ Я зійшла на долину і т. д.“

— Отже видите! — запримітив Зеґміллер.

(Дальше буде).

неправильним курсованєм поїздів і т. п. аж наконець щез десь без слїду. Занепокоєний др. Мунк віднїс ся безпосередно до фабрики в Пеуербурзї і аж тепер переконав ся, що став ся жертвою хитрого обманьства і що „ґенеральний директор“ та „прокурист“, з котрими він зробив контракт в Берлинї були так само мантіями, спільниками Шапіри, котрих сей підставив Перший транспорт був то дїйстно „авсшус“, котрий мантії закупили. Крім страт, які потерпів др. Мунк з причини першого транспорту, ждуть дра Мунка ще процеси за продані, а не доставлені кальоші, так, що цїла его шкода дійде до яких 300.000 К.

— **Філїя „Руского товариства педаґоґічного“ в Стрию** отвирає з днем 15. марта с. р. курс приготовляючий до вступних іспитів до ґімназиї. Родичі, бажаючі вписати своїх синів на сей курс, мають зголосити ся устно або письменно до 1. марта с. р. у заступника голови проф. Омеляна Колодницкого. Місячна оплата за науку буде виносити дві корони. Всеч. Духовеньство стрийского округа просить ся о ласкаве повідомленє о тім родичів, наміряючих посилати свої дїти до ґімназиї. *Омелян Колодницкий*, заст. голови.

— **Загальні збори тов. „Народний Дім“ в Перемишли,** стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою, відбудуть ся дня 2-го марта 1907, о год. 7-ій вечер (а в браку комплету тогож дня о год. 8-ій) в кімнатах „Віри“. Порядок дневний: 1) Відчитанє протоколу з минувших загальних зборів, 2) Звіт з рахунків і білянс за р. 1906, 3) Звіт комісиї ревізийної і удїленє абсолюториї радї надзираючій і заряду, 4) Роздїл чистих зисків і означенє висоти дивіденди, 5) Вибір двох членів ради надзираючої і одного заступника, 6) Затвердженє вибору одного заступника заряду, 7) Вибір комісиї ревізийної з трех членів.

— **Сам чорт мусїв сьміяти ся,** коли укритий десь в кутику прислухував ся оногди карній розправі в краєвім суді в Дрезднї. Гадав би хтось, що то лиш у нас ще повно забобонних а то, як видко, знаходять ся ще забобоннїйші хоч би й в так високо культурній Нїмеччинї. Річ була така. Фабричний робітник з фірми Ґеґе і спілка в Дрезднї, якийсь Крішек сказав раз, що хоче стати богачем, при помочи чорта. Его товариш Дреслер знайшов зараз на то раду і сказав єму, що він вже давнїйше за помочию 6 і 7 книги Мойсея пробовав робити золото і познакомив ся з чортом і то з самим найстаршим, з цїсарем Люцифером та й доси стоїть з ним в звязи.

Дреслер запросив Крішека до себе і тут при помочи складача друкарского Райснера, котрий служив за т. зв. „медіюм“ викликували чорта з пекла. Цїсар Люцифер промовив тодї устами Райснера, що готов дати Крішекови три міліони, але під услівєм, коли найблизшої ночи зложить в назначенім місци 3000 марок. Крішек урадований тим, купив собі три сьвічки і дав їх в церкві в місцевости Пірна посьвятити, щоби опісля забезпечити ся ними від всякої дияволскої хитрости. Відтак старав ся всякими способами роздобути жаданих 3000 марок, але надармо. Постановив длятого сплачувати чортови згадану суму ратами.

В день сьв. Івана Хрестителя дня 27 грудня м. р. зложив він першу рату в означенім місци в сумі 3 марок. В три днї опісля наспів лист від „цїсаря Люцифера“, в котрім Крішекови подає ся до відомости, що три марки за мало для чорта. Але Крішек вже раз зачепив собі чорта і не міг его позбути ся. По тім першім листї дістав він ще яких двайцять, писаних соком з цибулї і червоним чорнилом, в котрих домагав ся дальших рат та й дістав їх, раз 50 відтак 120, опісля знов 30 марок. Наконець бо загрозив чорт таки пеклом скоро не дістане своїх 3000 марок.

Крішек попросив тодї свого товариша Дреслера, щоби той яко лїпше знакомий поговорив з чортом. Небавком опісля наспів знову лист від найстаршого чорта Люцифера, в котрім той зажадав, щоби він прийшов о півночи на кладовище. Коли Крішек ставив ся, побачив він на якімсь ґробі якогось білого духа, котрий крикнув до него грубим голосом: Ти записав душу і тїло чортови. Копай на сім місци, де стою, а знайдеш 3 міліони, скоро будеш мовчати! По сих словах дух щез, а Крішек вернув домів і розповів то жінцї а жінка — як звичайно жінки — виговорила ся о тім перед своїми приятельками і остаточно справа станула перед судом. Дреслер признав ся, що то він був тим „люципером“, що писав листи цибулевим соком і забирав гроші а наконець з'явив ся на кладовищи. За ту штуку повандрував він поки що на шість місяців до криміналу.

— **Четвернята.** Угорска ґазета Pesti Hirlap доносить, що селянка Людвика Бальоґов Шайо Сент Бетер привела оногди на сьвіт четвернята. Не перша то така благодать Божа в еї родинї. Бальоґова мала вже два рази близнята, а раз трийцята. Матїр і дїти суть зовсїм здорові.

Телеґрами.

Відень 27 лютого. Мінїстер гр. Дїдушицкий прибув тут вчера вечером зі Львова.

Відень 27 лютого. Помер тут рано ґен.-поручник бар. Кароль Длявговеский, гофмайстер Двору Архікн. Оттова.

Льондон 27 лютого. Бюро Райтера довідує ся, що безосновна есть вість, мов би анґлїйске правительство і инші кабінети одержали предложеня, щоби перед конференциєю в Гаґї обговорити в формальний спосіб справу, чи було би можливе уложити плян обмеженя зброєнь, на основі котрих то нарад предложено би відтак конференциї конкретні внесеня. Бюро Райтера доносить, що держави зовсїм не дискутують над справою, чи обмеженє зброєнь буде зачислене до проґрами найблизшої конференциї гаґскої.

Льондон 27 лютого. „Standard“ оголосив нинї довгий випис з тайних звітів, котрі комендант пристанї в Портї Артура, ґен. Смірнов, посилав цареви підчас японьскої облоги в часї від лютого до грудня 1904. Документи ті, котрі довели до розведеня слїдства против ґенералів Штеселя і Фока та полковника Райса, містять в собі дуже живописний опис о ходї облоги. Смірнов робить тяжкі закиди Штеселеви обжаловуючи его о трусливість, нездарність, протекцийну господарку і брак рішеня, взагалї о хиби, котрі довели до віддання крїпости, заким ще були вичерпані запаси потрібні до оборони.

Петербург 27 лютого. (Т. Б. Кор.) „Нов. Время“ доносить: Вчера вечером, саме перед 8 год. старший кондуктор двірских поїздів переходячи дорогою, що веде до царского павільону, с т р і т и в н е з н а к о м о г о м у ж ч и н у, к о т р и й п о л о ж и в н а ш и н а х п а ч к у з б о м б о ю. Пустили ся за ним в погоню, але єму удало ся втечи на санках, що недалеко ждали на него. О 8 г о д. в и ж и д а л и п р и ї з д у в е л. к н. Н и к о л а я Н и к о л а є в и ч а, шефа военного округа Царского Села. Бомба містила в собі 3 і пів фунта динаміту і мала велику силу вибухову.

Париж 27 лютого. Вчера отворено завіщанє банкіра Озіріса. Спадщина виносяча 30 міліонів франків припала інститутови Пастера. Спадщина тота обнимає дорогоцїнні ювелї і инші дороги предмети. Місту записав покійник всї збірки штуки.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 26 лютого:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·10 до 8·30; жито 6·10 до 6·30; овес 7·80 до 8·—; ячмінь пашний 6·80 до 7·20; ячмінь броварний 7·30 до 7·80; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·75 до 9·50; вика 6·60 до 6·90; бобик 6·50 до 6·70; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 75·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 30 — до 35·—.

За редакцию відповідає: Адам **Креховецкий**.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).